

COMUNICADO A OPINION PUBLICA DA PRIMEIRA ASAMBLEA DO MOVIMENTO

Acaba de celebrarse unha Asamblea do Movemento Campesino Galego, a que asistiron cincuenta assembleistas representativos de todas as comarcas e distintos sectores profesionais que traballan no campo. Presentáronse tres ponencias. Na primeira, "O movemento campesino e o momento actual", dí que o período histórico que culmina coa morte de Franco coincide a súa vez cunha fase culminante da loita e organización da clase obrera e das clases populares en xeneral. Logo de facer referencia as movilizacións máis importantes de campesiñade nos últimos anos, así como o protagonismo de outros sectores, "afirmase que este é o que fai imposible a supervivencia do franquismo sin Franco". Logo de valorar "o impresionante clamor popular pola amnistía", afirmase que a resposta a esas esixencias non é posible dende as actuais estruturas do poder. Unido a reivindicación das liberdades cidadanas e sindicais, exprésase que "só o propio MOVIMENTO CAMPESINO pode ser protagonista real da conquista de solucións, tanto dos problemas máis apremiantes de hoxe como das transformacións indispensables pra dignifi-

a voz do pobo
/ proletarios de todos los países unidos!
V 19
E 64

Órgano do partido comunista de Galicia

ANO VIII Nº 1. 4-Febrero-1.976 Precio 10 pesetas

cación social i económica de noso traballo, da nosa vida, do medio en que vivimos. Logo de facer algunhas advertencias sobre o perigo de esperar que o recoñecemento dos dereitos caigan do ceo, dí que hoxe, "a nosa loita ten que ser máis potente, máis xeneralizada, máis masiva, máis aberta e máis pu-

— UN GRAN ACONTECEMENTO —

A prensa e a radio galegas, e aínda españolas, destacaron a celebración cuasi legal da 1ª Asamblea do movemento campesino galego. Non é pra menos. De seguro que esta xuntanza de campesiños —representativos da maior parte das comarcas rurais de Galicia—, curas e profesionais rurais é o feito máis importante acaecido no noso agro dende a aniquilación das sociedades agrarias en 1.936. Non esaxeramos si facemos comparación coas sete Asambleas Agrarias que tiveron lugar en Galicia dende 1.908 a 1.919 en Mosforte, Ribadavia, Redondele e A Cruña.

A Asamblea non se atribuíu ningunha representación "exclusivista" dos campesiños galegos. O movemento campesino son todos os campesiños en loita. Pero non hai dúbida que mostrou a potencia das Comités Campesinas, a súa extensión e o seu arraigo entre os traballadores do campo galego; resultado de moitos anos de actividade abnegada de centos de campesiños de vanguardia.

É verdade. Agora mírase o froito de moitos anos de traballo nas aldeas, de loita contra o pesimismo e de máis dificultades ouxetivas pra crear un movemento organizado no campo.

Agora, o campo fai ouvir directamente a súa voz.

Os campesiños están a entrar a un novo nivel na esca da vida do país, íe hai que contar con eles!

O Partido Comunista de Galicia chama a todos os campesiños galegos, a todos os interesados na defensa e liberación do campo, a apoiar e levar a cabe as conclusións da Asamblea campesina e animar aos demais partidos democráticos galegos a facer o mesmo.

Ca morte de Franco abriuse unha nova etapa pra o campo galego e pra toda a sociedade.

ACCESOS CON DESCARRILAMIENTOS.

Durante los pasados meses han tenido lugar numerosos descarrilamientos en el tramo que enlaza Zamora con Orense. Se trata de un acceso clave pues se vía obligada para los trenes que enlazan Galicia con Madrid. Las víctimas que estos accidentes han causado son una llamada de urgencia para la inmediata construcción de un nuevo acceso, que es técnicamente esencial.

No existe posibilidad de adaptación de la antigua línea ni para velocidades modernas ni para la colocación de una segunda vía. Ambos fracasos parecen asegurar el "craque" de la compañía constructora que lleva el nombre del tramo: M.Z.O.V. (Madrid-Zamora-Orense-Vigo).

A los descarrilamientos cabe también añadir una nota sobre los deficientes servicios de la Renfe dentro de Galicia. Deficientes en casi todos los sentidos (retrasos, comodidad, horarios, tarifas, red muy limitada, etc.). A nivel de todo el estado la burocracia de la RENFE -empresa nacionalizada- es sobradamente conocida por despreciar el interés del usuario: el pueblo español.

RENFE, dirigida desde sus oficinas de Madrid jamás vera el problema existente, mientras el pueblo gallego no pueda hablar de tú a tú sobre sus exigencias a los organismos del Poder Central, es decir: de poder a poder, para ello es preciso un Poder Autónomo Gallego. En eso estamos...

(ven de pág 1)

brica que nunca! Chámase a formación de comisións representativas da maioría que preparen as condicións pra incidir nas Hermandades e A-

xuntamentos, así como cara a dar personalidade xurídica a Parroquia e Comarca e "Facer do Concello o verdadeiro órgano de expresión e decisión democrático que debe ser!"

Na segunda ponencia, "Unidade de acción cos gandeiros, curas, e profesionais do medio rural", empeza definíndose o Movemento Campesino, como seitor con características propias que o diferencian de outros, indicando que as Comisións Campesinas son formas legais que adouta o campesinado pra representarse ante organismos e entidades, e que a estrutura de coordinación (ilegal), responde a estreitez dos canles existentes. Valórase como importante a vitalidade do seitor gandeiro no seu enfrentamento ca política gubernamental; a presenza dos curas progresistas no campo como un dos fenómenos máis interesantes, así como o valor da axuda dos diversos seitores profesionais.

A terceira ponencia, "Le-

galización do Proieuto de Plataforma Reivindicativa", exprica o proceso que levou a ise Proieuto, así como o que debe seguirse pra lograr un masivo apoio da mesma.

A Asamblea denuncia a demagógica axuda do Banco Mundial ao campo galego que soio revirte en beneficio dos caciques de sempre. A Asamblea tivo coñecemento de que como isto se dio xa cos 800 millóns correspondentes a provincia de Ourense.

Denuncia o alonxamento da Universidade dos problemas e necesidades do campo galego.

Finalmente foi un chamamento a un traballo conxunto de tódalas plataformas unitarias existentes en Galicia, así como a calisquer organización campesina.

Galicia, Xaneiro 1976

A LINGOA GALEGA: O DECRETO E A REALIDADE

Como tódolos aitos do gabinete Arias, a promulgación do "decreto de linguas rexionales" amosan que os pobos de España marchan moi por diante do Goberno, imponéndolle progresivamente a iste as reivindicacións plantexadas no camiño da loita polas liberdades. O Decreto está xa superado polas realidades existentes nos distintos pobos de España.

As linguas faladas polos pobos do Estado español alcanzan xa un nivel de promoción: uso público, cursos de aprendizaxe, edicións de libros, conferencias, artigos, etc., consecuencia do esforzo de anos, que deixa

(pasa a pág 4)

Non escluir a ningunha forza democrática e non caer no mimetismo co outras realidades políticas, podían ser regras necesarias pra conquistar o ORGAO UNICO da oposición galega.

Se cadra aínda máis importante que a base organizativa do Pauto Nacional Galego é a súa base política, ou sexa: o programa mínimo da alternativa democrática galega.

Neste senso son tres os documentos que compoñen a conta: a Declaración de Viana da Xunta Democrática de Galicia, o chamado de X.D. de Galicia e máis cinco forzas políticas galegas pró día 16 de Decembre, e máis a declaración constituyente do Consello de Forzas Políticas Galegas. Documentos que foron aparecendo neste mesmo orde cronolóxico.

As coincidencias entre eles son moi importantes: ruptura democrática, Goberno Provisional Galego dende o primeiro intre de ruptura, amnistía, liberdades políticas e sindicais sin exclusións.

¿E as diferencias?

Precisamos delimitalas moi ben e discutir sobor delas. Ben pode acontecer que non sexan de tal magnitude como pra dificultar a unidade organizativa das plataformas unitarias e das forzas democráticas galegas.

Na declaración do CFPG non quedan craras algunhas cuestións perfectamente explicitas nos outros dous documentos:

-Rechazo do continuismo representado hoxe polo Rei Juan Carlos I e o seu Goberno.

-Movilización pacífica das masas como medio de acadar a ruptura democrática e o Goberno Provisional Galego.

-Costitución dun Goberno Provisional Democrático a nivel de estado.

Tampouco defínese ben o CFPG si o dereito de autodeterminación é un punto mínimo de ruptura ou é un proceso cuxa culminación formal darase ó longo do proceso constituyente galego; isto último é o que defende a Xunta Democrática de Galicia. De xeito que as posicións a priori sobor da solución definitiva (Estado federal, confederal, etc.) que elixa o pobo galego, nonas miramos oportunas, pois do que se trata é de artellar uns puntos mínimos cara a ruptura democrática: cada cosa o seu tempo.

Tampouco defínese o CFPG sobre a base xurídico-política do Goberno Provisional Galego. Nesta cuestión compre que non haxa ambigüidade algunha e que valorando de xeito realista as nosas forzas non pretendamos solucións "máis adiantadas" que Catalunya e Euzkadi. A urxencia da nosa problemática socio-económica obríganos precisamente a ter os pés ben no chan. Si non fora así estaríamos correndo o risco de quedar rezagados no logro das nosas liberdades nacionais coma en 1931.

O Goberno Galego e a Asemblea Lexislativa Constituyente son institucións previstas no Estatuto de Autonomía de 1936. Non facer referencia ó derradeiro texto lexitimado polo voto maioritario do pobo

galego, é igual que atrancar nós mesmos a posibilidade de erguer un poder político galego.

Sería Galicia quen pagaría tal erro.

Digámolo craramente: !non se trata de poñer mecanicamente en vigor, punto por punto, o Estatuto de 1936! Trátase de apoiar no Estatuto pra promover o Goberno Provisional e pra organizar eleccións libres pró parlamento galego.

As medidas económicas, sociais e culturais que deban ser tomadas no período provisional pra defender os intereses galegos é cousa do Goberno Provisional, cuxo programa de goberno ten que complementar todo o que de desfasado e dessexitado ten o articulado dun Estatuto elaborado fai 40 anos.

(viene de la pág 5)

prevendas -temen terriblemente la democracia- les lleva a la peligrosa práctica de la dilación; lo suyo es sobre todo seguir aferrados al poder.

Por eso apremia ganar la calle y realizar cuanto antes la gran Acción Democrática Nacional que ponga término a sus maniobras dilatorias y les obligue a rendirse de una vez a la voluntad del Pueblo.

Y la inmediata exigencia del pueblo gallego es reivindicar con energía la libertad de Pillado, Amor y Riobó, que es el camino directo a la Amnistía y a las libertades para todos.

Un obrero de Orense.

LA PRENSA GALEGA EN VANGARDA?

A oposición galega ven aparecendo nas periódicas e nas revistas. Quén abriu brecha en Galicia foi, xusto é reconecelo, "LA VOZ DE GALICIA" que o 30 de Decembre sorprendéu ás seus lectores cunha páxina enteira onde se espicaba que partidos clandestinos funcionan en Galicia, con nomes e fotografías.

A VOZ DO POBO, pola de agora ilegal e clandestina, anima ás periódicas galegas legais a seguir na liña de favorecer un clima pluralista e democrático no noso País, a non quedar retrasadas respecto a prensa de resto de España.

A leita da democracia contra o totalitarismo, da sociedade contra o poder autoritario, atravesará aínda intres difíciles. A prensa legal ten que ocupar un posto de vangardía neste combate tan decisivo pra Galicia.

Sabemos que non é fácil. A incertidumbre pesa moito. En cada redacción maxínase unha espada de Damocles por enri-

ba dos que escriben. Hai temor a que volten as secuestros, as expedientes e as multas. Tede hai que decile: nin propietarios, nin directores, nin perbedistas confían moito na "democratización" de señor Fraga. Dacerdo. Pero tamén é certo que si na prensa madrileña ou catalana pode manifestarse a oposición sin represalias de goberno, ¿por qué ha de se reprimir os xornales galegos?. A opinión pública e os lectores esixen audacia e iniciativa: é cousa de todos facer irreversible o cambio á democracia.

!Non hai que ter medo ós "bunkercitos" de provincia que tentan levar no seu feudo unha política de látigo e bozal!

Están perdendo a partida.

O mesmo poderíase decir dos ultradereitistas de orden e mande que sobreviven nalgúns periódicos -de todo hai na viña do señor-

Xustamente, onde se mira -a pedra de toque según M. Duverger- o xeito democrático duns e doutros é na postura cara os comunistas, no

(pasa a páxina 6)

(van da páx 2)

atrás o intento regularizador do Goberno Arias.

O pobo Galego dá non ao decreto por representar un retroceso con respecto a realidade da lingua galega hoxe. !E non digamos ^{rapod} respecto as súas necesidades!

A alternativa, a verdadeira alternativa, é un decreto que sitúe ao galego coma lingua oficial (xunto ao castelán) na Administración, nos medios de comunicación e sobre todo no ensino. Esiximos un decreto que normalice a situación da lingua galega.

Nembargantes, os decretos non son suficientes, pois ademais de normalizar trátase tamén de promover a utilización dunha lingua e unha cultura que permaneceron reprimidas ao longo de 40 anos. Esta promoción do galego só poder ser desenrolada por un poder autónomo nunha España democrática.

AMNISTIA!

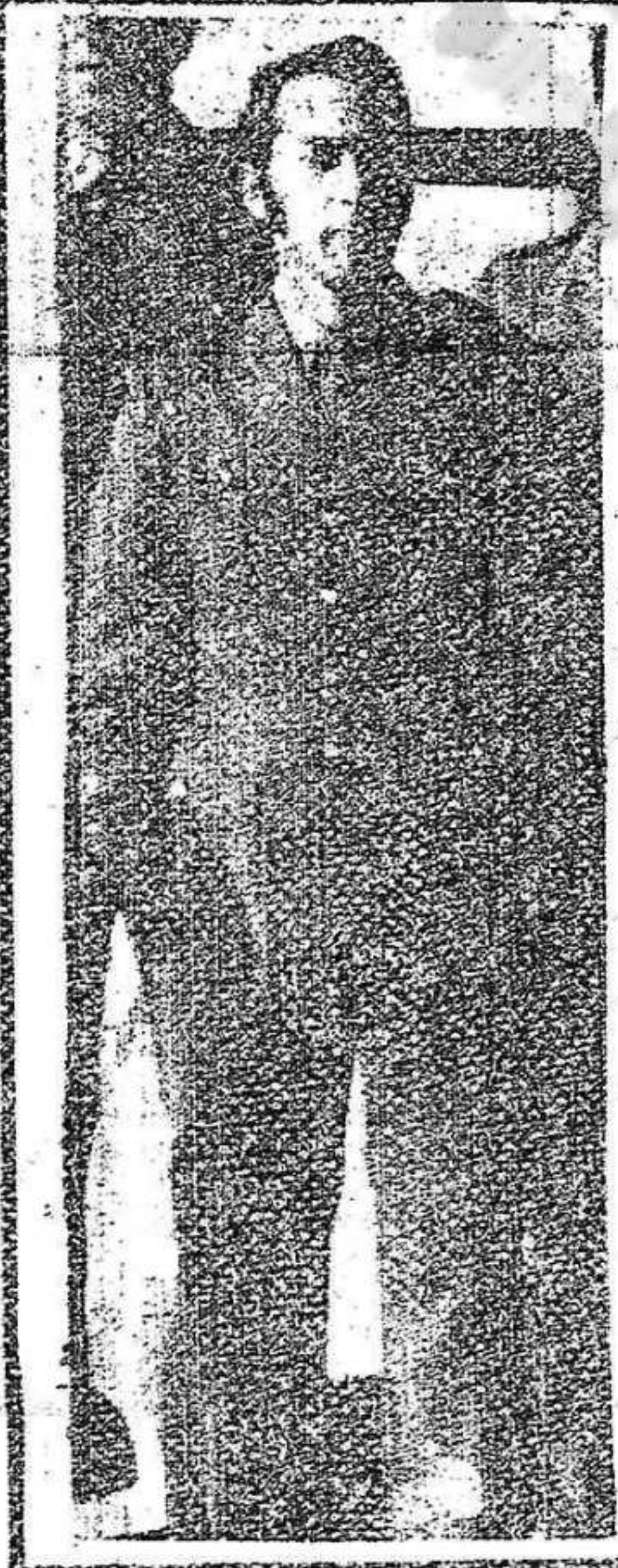
Libertad sin juicio para los 9 militares

Posiblemente en muy corto plazo tendrá lugar el Consejo de Guerra contra los nueve oficiales del Ejército acusados de sedición a quienes les suponen miembros de la Unión Militar Democrática (U.M.D.). La U.M.D. es hoy la organización de los militares que luchan por la libertad y la democracia, es un símbolo de la unidad pueblo-Ejército.

El juicio de estos militares demócratas debe ser para la clase obrera y los pueblos de España lo mismo que el "1001" y el de los 23 de El Ferrol. El Consejo de Guerra está montado para intimidar a todos los sectores, militares y civiles, que luchan por una verdadera democracia en España.

Manifestemos nuestra solidaridad con los nueve inculcados, uno de ellos José Fortes, capitán de Infantería del Parque de Automóviles de Pontevedra, mediante manifestaciones, escritos, paros, etc.

La unidad pueblo-Ejército se irá tejiendo en la propia lucha. !Amnistía general para civiles y militares presos y exiliados!

AMNISTIA

Hace 38 años que el fascismo aplastó por la fuerza la legítima legalidad democrática que el pueblo español eligiera libremente. Aquella felonía franquista fue un brutal desgarrón que dejó a España en carne viva y dividida durante décadas. Pero hoy -a despecho de nosotros- tálgicos obcecados en que la herida siga sangrando- la reconciliación nacional es palpable y el Pueblo en pleno clama: **¡AMNISTIA!**

Sin embargo, el Régimen sigue sordo a este creciente clamor de inmensa mayoría y el Gobierno dando largas y más largas al asunto. Y no sólo eso: no deroga la salvaje Ley "antiterrorista", congela los salarios mientras permite que los precios se disparen, y las más mínimas aspiraciones democráticas siguen topando con la cárcel.

Franco ha muerto y el Régimen entró en coma. Pero los franquistas se obstinan en prolongar su agonía a toda costa. A riesgo incluso de un nuevo baño de sangre. Y hay un solo modo de detener sus manos belicistas y conjurar el peligro que ciernen sobre España: **¡imponiéndoles las libertades democráticas!**

Los que hicieron su agosto con la Dictadura y desde el Bunker se desgañitan vociferando que los españoles somos "diferentes" y no aptos para la democracia. Pero el pueblo español está demostrando a diario en la calle que sí es apto y que no necesita tutelaje paternal.

¡La restauración de las

Unha vez máis: ¡CELULOSAS NON!

O tema da celulosa sigue de actualidade nas loitas do pobo galego, pois o perigo da súa instalación en Galicia continúa. Pero tamén continúan, -o mellor dito se intensifican-, as accións en distintas zonas de Galicia contra a instalación de dita fábrica.

Trás os seus fracasos en Ourense e en Ponteceso, onde CELULOSAS puxo primeiramente os seus ollos, ista pensa agora en Negreira (A Cruña) e en Ponteareas (Pontevedra). Nas dúas localidades a burocracia feixista local (alcaldes, etc.) está vendida a empresa, e eles mesmos ofreceron "os seus" municipios pra instalación de fábrica de celulosas.

Ante ista situación, os veciños dos pobos de Ponteareas e Negreira reaccionan rapidamente en tódolos frentes: **1º** Realizando debates públicos e mesas redondas, invitando a especialistas que amosarán e descubrirán públicamente os danos que unha celulosa causaría. Como xa fíxose en Negreira.

libertades democráticas es impostergable y debemos exigir las TODAS y ahora mismo!

En este momento crucial que se vive es obligado confluír todos los españoles gritando: **¡AMNISTIA!** Urge batallar sin tregua por una amnistía general y completa que cancele para siempre las secuelas derivadas de la Guerra Civil: que elimine las leyes represivas de aspiraciones democráticas, que deje en libertad a todos los pre-

2º Saíndo a rúa, levando a cabo manifestacións; así con seguiu Ourense ceibarse dos "beneficios" da celulosa!

A loita xa está en marcha e agora só resta intensificala e incluír na mesma a totalidade dos posibles afectados e a toda Galicia: O problema é de todos.

En Ponteareas pintadas denunciadoras foron mencionadas pola prensa legal, varios escritos de grupos de veciños, a oposición de algúns concexales, etc. E naturalmente a gran manifestación do Sábado 11 de Xaneiro na que participaron centos de veciños ao berro de: **¡Celulosas non, industrialización sí!**. Da zona de Negreira saíron xa varios escritos, un de eles estaba firmado por caseque 500 firmas, e outro por algunhas autoridades disidentes.

Deste xeito, abríuse de novo o frente anticontaminación en Galicia: industrialización, pero sin contaminación. E o pobo quen a decidir a industria que queira, non a gran empresa privada nin a burocracia feixista.

Los políticos, y que abra de par en par las puertas del País a los exiliados.

La Amnistía así concebida es premisa imprescindible para una auténtica apertura al proceso democrático que el País exige. Y no otorgarla es permitir que el peligro de violencia continúe amenazándonos a todos.

Los voceros del "aperturismo" no ignoran que este es un peligro real que ciernen sobre el país, pero el pánico a perder sus

(pasa a la pág. 3)

POSIBCE, 21-1-76

ANXEL GUERREIRO:

No creo en la democratización desde arriba. Sin una auténtica ruptura democrática no podrán resolverse los grandes problemas del país, y entre ellos, ocupando un puesto relevante, el de las nacionalidades y regiones. Ante la creciente actividad del pueblo y de la oposición, el Gobierno no tiene dos opciones: cerrarse de nuevo, "bunkerizarse" o bien producirse una ruptura en el propio

gobierno. Galicia precisa instituciones políticas propias. Es muy interesante la del Pacto Nacional Gallego. Creo que la consecución de ese Pacto es una necesidad histórica para Galicia.

La base de ese Pacto es:

1ª Instauración a nivel de Estado de un régimen democrático por vía pacífica que restituya las libertades democráticas sin restricción; 2ª Amnistía; 3ª Puesta en marcha, desde el primer momento del cambio, del autogobierno gallego a través de los principios e instituciones del Estatuto de 1936 como punto de partida hacia el ejercicio del derecho de autodeterminación.

(Continuación de Declaración de C.E. de P.C.G.

Ven de pág 8)

cios...

El Gobierno pretende descargar sobre los trabajadores e clases populares las consecuencias de la crisis económica que vive el mundo capitalista, agudizada en España por la pervivencia de arcaicas estructuras políticas...

Los obreros gallegos constatan además que si la crisis afecta al conjunto de los trabajadores españoles, descarga entre nos de sus más graves efectos. A par, que alcanza en Galicia cifras alarmantes, sigue en progresión debido a agravación de la situación en construcción naval, a flota pesquera, especialmente conxeladora, a construcción e outras industrias; debido también al retorno dunha gran masa de emigrantes e a non saída dos candidatos a emigrar si non houberse crisis xeneralizada. E necesario saber chegar a todos los trabajadores que se atopan en esta situación e tratar de agrupalos pra sacar o problema a luz pública e movilizarse, recollendo experiencias de outros lugares, como Santander, Barcelona, Madrid, etc. E necesario exigir e inmediata modificación de la concesión de Seguro de Desempleo pra que este se aplique sin excepción a todos los trabajadores que se atopan en paro. Estos reclaman a percepción de 100% de salario real e sin limitación de tempo. Xuntamente, hai que loitar pola garantía de emprego e a creación de novos postos de traballo.

Otra das cuestións que a clase obrera necesita man-

ter hoxe en primeiro plano das reivindicacións e a readmisión de todos los trabajadores despedidos por motivos laborales e socio-políticos.

El Partido Comunista de Galicia que encabeza as reivindicacións dos obreros e demais traballadores, por consideralas xustas, fai plenamente seu o seguinte criterio exposto na recente declaración de C.E. de P.C. de España:

"La clase obrera e o conjunto dos traballadores non teñen hoxe outro medio de acción que a folga e as manifestacións; pero é indudable que, nun campo político, no que a clase obrera alcanza a posibilidade de participar directamente na solución dos problemas nacionais, os traballadores non refuxirán a súa responsabilidade e estarían dispostos a contribuir a unha solución progresista da crisis que tivera en conta o intrínseco xeral do país."

El Partido Comunista de Galicia tamén e consciente da xusteza da protesta dos industriales gallegos, especialmente modestos, afectados pola crisis, protesta que se dirixe contra a "Administración" pola súa política inxusta e irracional, e declara prestarlle como tamén os gandeiros de vacuno todo o seu apoio político e moral. Pra o mesmo tempo invitamos a considerar a necesidade do cambio de régimen político como a primeira e a máis urgente exigencia pra que os seus problemas fachen unha vía axeitada de solución. Solo nun contexto democrático e nunha Galicia autónoma poderán ser resoltos, ou o menos atopar a atención que require, unha problemática que afecta certamente o conjunto da sociedade galega...

Decraración do COMITE EXECUTIVO DO PARTIDO COMUNISTA DE GALICIA. (15 - xaneiro-1976)

(ETRACTOS)

A AMNISTIA REQUIRE UNHA
MAIOR MOVILIZACION DE MA-
SAS.

As mobilizacións de masas pola Amnistía, polas liberdades democráticas e nacionais están adueñando no seo do pobo galego dimensións hastra hoxe descoñecidas. A loita por impoñer a Amnistía, por arrancar os presos da cadea protagonizana hoxe tódolos sectores, casi tódolos grupos ou forzas da sociedade galega, dende a clase obreira deica a Eirexa, pasando polos intelectuais, colexios profesionales, estudantes, sociedades culturais. Abarcando o máis amplo abanico de accións -folgas, manifestacións, escritos, pronunciamentos, concentracións, etc.- a loita pola Amnistía está alcanzando un carácter de plebiscito nacional. Nem-bargantes, arrancar a tódolos presos políticos da cadea, lograr a volta dos esiliados, que se peche o período da guerra civil e se abra unha nova etapa de liberdades, o xetivo capital da Amnistía, require maiores esforzos dos deica agora realizados...

... A saída á rúa, de maneira continuada, de miles de persoas en tódalas cidades galegas, foi o máis importante deica agora logrado a iste respecto. En todas istas manifestacións, entre as cales hai que destacar a gran concentración

feita en Pontevedra, que tuvo un carácter nacional inequívoco, comprobouse a gran responsabilidade cívica dos manifestantes. Tamén debemos constatar que salvo en casos contados, como na Cruña, donde a Forza Pública cargou e detuvo a 17, a Policía Armada mantúvose o marxén.

Ista nova actitude das forzas do Orden Público, que hai que facer o posible porque se faga xeneral, ten enorme importancia...

Na acción pola Amnistía, o pobo galego esixe a liberdade de tódolos presos políticos, sin as discriminacións que pretende o Goberno a a volta de tódolos esiliados, con Dolores Ibárruri e Santiago Carrillo a súa cabeza. Pero un motivo suplementario pra súa acción debe representalo feito de que Pillado, Amor Deus e Riobó sigan aínda na cadea e que, cos esiliados da guerra civil, coma Santiago Alvarez, se achen Francisco Fernández Filgueiras e decenas de outros traballadores i estudantes galegos esiliados no derradeiro período. A acción pola Amnistía comporta a exigencia de reposición nos seus postos de traballo manual o intelectual de tódolos despedidos ou represaliados por motivos políticos, como é o caso de Xesús Alonso Montero e outros intelectuales e profesionales...

O Partido Comunista de

Galicia chama a todo o pobo a realizar a máis ampla mobilización en defensa de esos militares, entre os cales as guarnicións da nosa nacionalidade están representadas polo capitán de In

(pasa a pág. 8)

POSIBLE, 21-1-76

RAFAEL BAREZ

El futuro de los problemas gallegos está inmerso en el futuro de los problemas de los pueblos españoles, con características propias. Resulta que el primer gobierno de la monarquía es franquista. No es lo que las fuerzas de la oposición propugnamos u que exigiría una presencia en el mismo de representantes de dichas fuerzas, para encauzar el proceso constituyente que es necesario para el país.

Hey, las tareas claves son el logro de la Amnistía y el restablecimiento de las liberdades democráticas, así como la derogación de la ley Antiterrorista. Hasta ahora el nuevo Gobierno no ha concedido nada a Galicia, porque el decreto de lenguas regionales debe ser rechazado de plano.

"EL PROGRESO" de Lugo
13-1-76

carlos dafonte

La oposición democrática española está hoy más unida que nunca, dentro de la variedad ideológica que la integra.

Las maniobras para tratar de legalizar a algunos -los socialistas- dejando en la ilegalidad al movimiento o

brero y a los comunistas, me parece que van a tropezar con bastantes obstáculos; las libertades democráticas, pienso, deben de ser para todos. Debe ser el propio juego democrático el que excluya a aquellos grupos y partidos que no lo son; estoy seguro de que nos llevaremos más de una sorpresa.

(Continuación de Declaración de C.E. de P.C.G. Ven da pax. 7)

Fantería don Xosé Fortes Bouza, licenciado en Filosofía e Letras, con destino en Pontevedra.

POR UN SOLO ORGAO DA OPOSICION GALEGA

...No nosso criterio, entre a Xunta e o Consello existe unha base oxetiva de entendimento que é necesario desenrolar coa urxencia que demanda a situación actual, na perspectiva do Pauto Nacional Galego concretado nun organismo único de oposición...

A formación e consolidación do Goberno Provisional Autónomo que Galicia necesita dende o primeiro día de ruptura democrática, como paso cara o exercicio posterior do dereito de su

(van da páx. 4)

no caso, na postura cara á Partido Comunista de Galicia e outros grupos da esquerda galega.

Ser democrática é aceptar o pluralismo político que se dea na realidade sin discriminacións nin exclusións.

todeterminación, será moi difícil de lograr sin a unidá de tódalas forzas democráticas e da oposición.

...

IMPULSO DAS REIVINDICACIONS OBRERAS CONTRA O BLOQUEO SALARIAL. APDIO A OUTROS SECTORES SOCIALES.

A clase obrera galega, o propio tempo que encabeza a acción pola Amnistía, loita e debe facelo aínda con máis decisión, contra bloqueos salarial e a poli-

tica económica do Goberno. O Decreto de conxelación salarial ten unha gran incidencia sobre as negociacións de convenios colectivos, xa que pretende limitar, ou máis exactamente anular, toda posibilidade de libre negociación entre as partes. Pretender que a inflación prodúcese como consecuencia dos aumentos salariales, é totalmente falso como sabe hoxe todo o mundo, xa que os salarios están moi por debaixo da carreira galopante dos pre

Venta de A VOZ DO POBO y de NOVA GALICIA en los mercados y calles de Paris

